

PODKOWANY (2) *part praet pass pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w podkowa); a jasne.

sg m [N podkowany]. ◊ I podkowanym (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde brak.

1. Podbity podkówką; clavatus Cn (2) :

Wyrażenie: »bot podkowany« = calceamentum clavis confixum Cn (2): RejZwierz 64v; niech też kto chce kołáce botem podkowanym/ Mnie iuż nic nie śmákuie iedno wdzięczny pokoy RejZwierz 164v.

2. [Któremu do kopyt przybito podkowy; solum ferreum calceis suppactum habens Cn:

Wyrażenie: »koń podkowany«: iż zna tákie źiele ná Włófkich gorách/ ná ktore kon [!] podkowany gdy náftapi/ odpádnie podkowá SienHerbSzarff)(2v.]

*Cf **PODKOWAĆ***

AL, JB